

کشورها مانع از ترویج نفرت شدند

غلامعلی خوشرو، سفیر و نماینده دائم ایران در سازمان ملل در سخنرانی خود در نشست «بیشگیری از مخاصمات و صلح پایدار» با اشاره به هدف نخستین ایجاد سازمان ملل متحد یعنی جلوگیری از بروز جنگ میان کشورها گفت: سر پر آوردن افکار افراط‌گرایانه، تکلیفی و بیگانه‌هراسی که در شرق و غرب جهان ریشه‌های خشونت‌ناست که بخش‌های بزرگی از دنیای ما را در بر گرفته است. سازمان ملل متحد باید از کشورهای عضو خود بخواهد تا در هر دو، سو، مانع تبلیغات و ترویج نفرت شوند که به جای آن گفت‌وگو و تفاهم میان تمدن‌ها، فرهنگ‌ها و ادیان را ترویج، تشویق و حمایت کنند.

لبنان

مسعود ادریسی، سفیر اسبق ایران در لبنان در گفت‌وگو با «عتما»:

تهران از بهبود رابطه بیروت با سایر کشورها استقبال می‌کند

عربستان سعودی یکی از معدود کشورهایی است که در صحنه سیاسی، اجتماعی و اقتصادی لبنان، از دربراز داری نفوذ است. برخی از گروه‌ها و جریان‌های سیاسی در لبنان وابستگی‌هایی به ریاض دارند. اکثریت قریب به اتفاق جامعه اهل سنت لبنان، عربستان سعودی را کشور مادر می‌دانند و علقه‌هایی میان آنها برقرار است. همچنین ریاض در دهه‌های گذشته سرمایه‌گذاری‌هایی در این کشور داشته است. این ارتباطات البته در گذشته بیش از امروز بوده اما کم و بیش این ارتباطات همچنان باقی است. با این وجود، مناسبات ریاض و بیروت طی سال‌های گذشته و به ویژه یک سال اخیر با فراز و نشیب‌هایی همراه بوده و مناسبات دو کشور تحت تاثیر برخی از مسائل مانند جریان مقاومت، ایران و سوریه قرار گرفته‌بود و همین موجب شد تا عربستان سعودی کمک‌های مالی‌اش را هم به بخش نظامی و هم در بخش‌های دیگر قطع کند. با این وجود، لبنان در دو، سه ماه گذشته شرایط متفاوتی را تجربه کرده است. پس از حدود دو سال و چند ماه، بحران ریاست‌جمهوری در این کشور پایان یافته است. میشل عون هرچند گزینه مطلوب ریاض نبوده، اما او با به اجماع رسیدن گروه‌های لبنانی به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد و پس از آن هم سعد حریری مجدداً به عنوان نخست وزیر لبنان به مجلس این کشور معرفی شد. بازگشت حریری به قدرت موجب شده است تا ریاض اندکی نگرانی‌هایش نسبت به گذشته کمتر شود و به قول معروف خیالش راحت تر باشد. با این حال، لبنان در سال‌های گذشته آسیب‌های بسیاری دیده و خروج از این وضعیت بحرانی نیازمند یک اجماع ملی و حمایت از سوی کشورهای دارای قدرت و نفوذ در لبنان و منطقه است. یکی از همین کشورها، عربستان سعودی است. از آنجایی که میشل عون می‌داند انتخاب او به عنوان رئیس‌جمهوری چندین خوشبخت‌کننده را به دنبال می‌آورد، او برای رفع کمبودت پیش‌آمده، ترجیح داد نخستین سفرش را به عربستان سعودی انجام دهد تا هم آن تکدر خاطر را برطرف سازد و هم کمک‌های مالی ریاض به بیروت را مجدداً جذب کند.

گروه دیپلماتی

نخستین سفر میشل عون، رئیس‌جمهور جدید لبنان به عربستان سعودی صورت گرفت؛ کشوری که در تمام ۲۹ ماه بحران ریاست‌جمهوری در لبنان، در خط مقدم مخالفت با ریاست‌جمهوری عون قرار داشت. با این وجود، او در ریاض و دیدارهای متعددی با مقامات این کشور از جمله ملک سلمان داشت تا بتواند روابط دو کشور را از انجماد حاصل شده خارج کند و اینک با احیای کمک‌های مالی و گشوده شدن زمینه‌های توسعه روابط میان دو کشور، به نظر می‌رسد که روابط ریاض و بیروت پس از مدت‌ها وقفه و البته کارشکنی از سوی عربستان، در مسیر جدیدی در حال آغاز شدن است. همین مسئله نیز موجب شده است تا در گفت‌وگو با روزنامه سعودی الشروق الاوسط بگوییم: پس از مذاکرات آنچه را که از تمایل عربستان برای حفظ امنیت، ثبات و شکوفایی لبنان و همسپنگی میان مردمان این کشور پیش‌بینی می‌کرد، شنید و احساس کرد. با این حال، مسأله ایران آفندر برای اعراب مهم است که آنها بخواهند در سفری رسمی از عون بپرسند آیا روابط با ایران مانعی در مقابل مناسبات با جهان عرب خواهد بود؟ مسأله‌ای که البته با پاسخ زیرکانه عون نیز همراه شد و او گفت: ما روابط عادی با ایران داریم و این روابط است که روابط طبیعی با جهان عرب نمی‌شود. یک نکته‌ای است که نباید آن را نادیده گرفت و آن کمک ایران به حزب‌الله در چارچوب سیاست حمایت از مقاومت بوده و این کمک به جنگ علیه تروریسم در سوریه تبدیل شده است. در خصوص سفر میشل عون به ریاض و تاثیر بهبود مناسبات بیروت و ریاض در مسائل داخلی لبنان و همچنین روابط ایران و لبنان گفت‌وگویی با مسعود ادریسی، سفیر اسبق ایران در لبنان داشته‌ایم که مشروح آن را می‌خوانیم.

چرا میشل عون، رئیس‌جمهور لبنان، ریاض را به عنوان نخستین مقصد خارجی خود از زمان به ریاست‌جمهوری رسیدن انتخاب کرده؟

تلاشی برای رفع تکدر خاطر

- میشل عون می‌داند انتخاب او به عنوان رئیس‌جمهوری چندین خوشبخت‌کننده ریاض نبوده است، او برای رفع کمبودت پیش‌آمده، ترجیح داد نخستین سفرش را به عربستان سعودی انجام دهد تا هم آن تکدر خاطر را برطرف سازد و هم کمک‌های مالی ریاض به بیروت را مجدداً جذب کند.
- عربستان سعودی کشوری بوده است که از قدیم‌الایام در لبنان نفوذ داشته و نقش‌آفرینی کرده است اما این نفوذ به دلیل سیاست‌های اشتباهی که در منطقه اعمال کرده، کاهش یافته و دیگر مانند قبل نمی‌تواند نقش‌آفرین باشد.

چند ساله ریاض در بیروت است، اکنون چه مسائلی منجر به دعوت ریاض از میشل عون برای انجام این سفر شد؟ آیا این دعوت به معنای پذیرش حقیقت سیاسی جاری در ساختار داخلی لبنان است؟

اینکه عربستانی‌ها برای انجام این سفر پیشگام و دست پیدا کرده که اگر آنها بخواهند نسبت به مسائل و واقعیت‌های لبنان بی‌تفاوت باشند و مواضع پیشین را در قبال بیروت ادامه دهند، خودشان ضرر می‌کنند. عربستان سعودی کشوری بوده است که از قدیم‌الایام در لبنان نفوذ داشته و نقش‌آفرینی کرده است اما این نفوذ به دلیل سیاست‌های اشتباهی که در منطقه اعمال کرده، کاهش یافته و دیگر مانند قبل نمی‌تواند نقش‌آفرین باشد. نمونه آن را هم می‌توان در انتخاب رئیس‌جمهور جدید مشاهده کرد. سعودی‌ها دیدند که اصرار به سیاست‌های غلط‌شان چه نتایجی را برای‌شان به همراه داشته است و به همین خاطر، آنها در صدد تیم‌چهره خود و بازسازی روابط‌شان هستند و می‌خواهند با برقرار کردن روابط، پایزن کردن همکاری مجدد با بیروت و انجام رفت و آمد، مشکلات‌شان را با لبنان حل کرده و نفوذ سابق را احیا کنند پس با دوری و سیاست‌بندی آنها، به خواسته‌شان نمی‌رسند.

آیا در این تلاش‌ها، ریاض امیدوار است میشل عون را به نگاه‌ورویکرد مطلوب عربستان سعودی در مسائل لبنان نزدیک کند؟

خمش میشل عون نشان داده است که او خطوط قرمزى را نسبت به مسائل لبنان و همچنین مناسبات این کشور با دیگر کشورها دارد. از طرفی باید متوجه باشیم که با انجام یک سفر همه مسائل و مشکلات میان عربستان و لبنان حل نمی‌شود اما این رفت و آمدهای می‌تواند در تقویت روابط دو کشور مؤثر باشد. من فکر می‌کنم ریاض امیدوار است با سفر میشل عون به عربستان، دلخوری‌های ایجاد شده در گذشته رفع شود. به عبارت دیگر، دو طرف به آینده روابط نگاه می‌کنند و در صدد تقویت آن هستند.

در ماه فوریه سال گذشته ما شاهد اعمال محدودیت‌های شدید از جانب عربستان سعودی

و به تبع آن کشورهای حاشیه خلیج فارس بر لبنان بودیم. در آن زمان گفته می‌شد که نقش حزب‌الله لبنان در ساختار سیاست داخلی این کشور و همچنین حضور آن در سوریه منجر به این رفتارهای عصبی عربستان شده است. اکنون معنای آشتی لبنان و عربستان برای نقش حزب‌الله لبنان در این کشور چه می‌تواند باشد؟

عربستان سعودی به خوبی می‌داند حزب‌الله یک گروه مردمی است که احترام همه گروه‌ها و جریان‌های مختلف سیاسی و اجتماعی لبنان را دارا است. حتی گروه‌های مخالف حزب‌الله نیز به این احترام و نفوذ اعتراف می‌کنند و آن را نادیده نمی‌گیرند. از سوی دیگر، میشل عون متحد حزب‌الله است و می‌داند اکنون او در جایگاهی قرار دارد که بدون حمایت حزب‌الله ممکن نبود چنین جایگاهی را به دست آورد. این سفر هم نمی‌تواند مصدر اختلافات عون و ریاض را حل کند. به اعتبار این مسائل، سفر میشل عون به عربستان سعودی نمی‌تواند بر مسائل حزب‌الله در لبنان اثر منفی بگذارد و مواضع رئیس‌جمهور لبنان را به جریان مقاومت تغییر بدهد. سفر میشل عون به ریاض و سپس دیگر کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس بیشتر برای اب کردن بیخ‌های دو کشور است. این نشان می‌دهد عربستان و کشورهای حاشیه خلیج فارس نمی‌توانند لبنان را در صحنه روابط خارجی‌شان نادیده بگیرند بنابراین با دعوت از میشل عون قصد دارند روابط‌شان را احیا کنند و در همین زمینه، احتمالاً هم در زمینه‌های تجاری و اقتصادی شاهد تحولاتی خواهیم بود.

میشل عون در آستانه این سفر گفته بود که رابطه دو کشور به دلیل اتفاقات رخ داده در سایر کشورهای عربی متشنج شده است و او به دنبال حل و فصل اختلاف‌ها است. آیا این سفر میشل عون و رایشنی‌ها با سعودی می‌تواند به کاهش تنش حزب‌الله لبنان در سوریه منتهی شود؟

قطعاً میشل عون در باره حزب‌الله مطلبی را بیان نمی‌کند ولی شاید در رایشنی‌های دوجانبه و مستقیمش با مسوولان سعودی ممکن است برای به دست آوردن دل‌مقامات عربستان و راضی کردن آنها برای احیای مجدد حمایت‌های مالی در مواضع در خصوص مسأله سوریه کمی نظرات متفاوت‌تری را بیان کند تا مورد رضایت عربستان سعودی قرار بگیرد اما همین مسأله نیز در صحنه گفتار خواهد بود و در صحنه عمل تغییر موضعی را از سوی میشل عون نسبت به مسائل منطقه‌ای و نقش حزب‌الله نخواهیم داشت. نکته دیگری نیز که باید به آن اشاره کنم، حزب‌الله اعتبارش را از میشل عون نمی‌گیرد بلکه اعتبارش از حمایت‌های مردمی است و اگر عربستان میشل عون را هم جذب کند که نمی‌تواند، خللی در جایگاه حزب‌الله صورت نمی‌گیرد.

عربستان پیشین از این حزب‌الله لبنان را لیست گروه‌های تروریستی قسران داده بود. آیا می‌توان انتظار داشت که با بهبود رابطه بیروت و ریاض تغییراتی در این رویکرد عربستان سعودی نسبت به حزب‌الله لبنان اتفاق بیفتد؟

من فکر نمی‌کنم این امیدواری قابل تحقق باشد. حتی با بهبود روابط میان لبنان و عربستان و کشورهای عربی من فکر نمی‌کنم آنها حزب‌الله را از لیست گروه‌های تروریستی خارج کنند چرا که رویکرد خصمانه ریاض یا برخی از کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس نسبت به حزب‌الله، به دلیل مناسبات‌شان با بیروت نبوده است. خروج حزب‌الله از آن لیست، بستگی به روابط ایران و عربستان و اینکه مسائل منطقه‌ای به کدامین سمت و سوی سوق می‌یابد، دارد و به روابط لبنان و عربستان ارتباطی ندارد.

برخی منابع می‌گویند که باقی ماندن جبران باسیل به عنوان وزیر امور خارجه لبنان در حالی که وی همواره مورد انتقادهای تند و تیز از جانب مسوولان عربستان بوده است، هنوز هم می‌تواند مانعی در مسیر کابینه‌اندیشی‌های دو کشور باشد. تا چه اندازه این اختلاف‌های باسیل و ریاض در پذیرش رابطه‌ایع به حساب می‌آید؟

جبران باسیل، علاوه بر آنکه عضو گروه میشل عون است، وابستگی نسبی هم به او دارد. با بهبود روابط عربستان سعودی با میشل عون، احتمالاً رابطه باسیل و ریاض هم بهتر می‌شوند و تغییر پیدا می‌کند. مسأله توأبم عون و باسیل را جدا کنیم بنابراین عربستان سعودی به دنبال آن است تا مواضع نگران نسبت به ریاض مثبت‌تر کند چون با این کار، باسیل نیز قادر است و نه می‌تواند مانعی در روابط

بیروت و ریاض باشد. در این سفر ممنوعیت کمک‌های مالی نظامی عربستان سعودی در لبنان بر داشته شد. میزان وابستگی لبنان به این کمک‌ها تا چه اندازه است؟ آیا این کمک‌های نظامی دوباره لبنان را به عضو در اختیار عربستان سعودی بدل نخواهد کرد؟

لبنان کشور کوچکی است و نیاز دارد با همه کشورهای عربی به ویژه کشورهای ثروتمندی چون عربستان رابطه خوبی داشته باشد. در همین راستا، میشل عون به این سفر حساب زیادی باز کرده و امیدوار است تا همکاری‌های اقتصادی دو کشور خصوصاً کمک‌های ریاض به بیروت از سر گرفته شود. البته کمک‌های عربستان سعودی به اینگونه است که معمولاً آنها با دولت دیگری قرارداد می‌بندند و آن کشور مایحتاج لبنان را تأمین می‌کند. با آنکه رقم اعلام‌شده این کمک‌ها بالا اعلام می‌شود، اصولاً نمی‌تواند موجب وابستگی کامل لبنان به آن کشورها شود.

اگر آن کمک‌ها موجب وابستگی نمی‌شود چرا عون در سفر به ریاض در صدد آن کمک‌ها است؟

لبنان به آن کمک‌ها نیاز دارد چون این کشور با مشکلات بسیاری روبه‌رو است و برای خروج هم نیازمند سرمایه‌های است ولی از طرف دیگر هم مشاهده می‌کنید حدود یک سال است که آن کمک‌ها قطع شده بود ولی اثر چندانی در اقتصاد و ارتش لبنان نداشت. اگر این کمک‌ها احیا هم نشود، آن کمک‌ها منجر به ضربه خوردن بیروت نمی‌شود و حداکثر موجب تداوم وضعیت موجود می‌شود.

انتظارهای عربستان سعودی از لبنان در ازای این عادی‌سازی رابطه چیست؟

عربستان سعودی انتظار دارد لبنان مواضعش را در خصوص سوریه نسبت به اکنون تطبیق کند و به ریاض در صحنه عمل نزدیک‌تر شود. در این باره آنها تلاش‌هایی در خصوص کاستن از حضور حزب‌الله خواهند داشت. از طرفی، انتظار آنها از این سفر این است که این سفر می‌تواند موجب شود که آنها نقش مؤثرتری را در مسائل لبنان ایفا کنند.

فکر می‌کنید کدام شدنی باشد؟

تطبیق روابط دوجانبه‌شدنی‌تر است ولی تغییری در سیاست‌های این کشور رخ نخواهد داد. با یک سفر و مفاداری کمک مالی نباید تصورمان آن باشد که لبنان تمام خواسته‌های عربستان سعودی را جامعه عمل می‌پوشاند.

تا چه اندازه نزدیک میشل عون دولت جدید لبنان را توجه به در اختیار بودن نخست‌وزیری در دستان سعد حریری می‌تواند بر نقش ایران در لبنان سه‌سایه‌بنداند؟

لبنان کشور کوچکی است که تنش روابط میان کشورهای منطقه می‌تواند بر تحولات این کشور هم اثر گذار باشد پس نه می‌خواهد و نه می‌تواند قدرت‌هایی همچون ایران و عربستان را نادیده بگیرد. بهبود روابط ریاض و بیروت هم با روابط میان ایران و لبنان دو مقوله جدا از یکدیگر است. لبنان تلاش داشته است تا وارد حیطه اختلافی با طرفین نشود. تهران هم حسن صلاح بیروت را می‌خواهد، از بهبود روابط لبنان با هر کشوری استقبال می‌کند.

در حالی که میشل عون در ریاض تاکید کرده رابطه لبنان با ایران عادی است و سایرین نباید به این رابطه به چشم یک تهدید نگاه کنند آیا می‌توان گفت که ریاض در حال پذیرش این حقیقت در پرونده‌های منطقه‌ای است؟

روابط تهران و بیروت و نفوذ ایران در این کشور، مسأله جدیدی نیست همان‌طور که مناسبات ریاض و بیروت هم جدید نیست. ایران از سال‌ها قبل در لبنان نفوذ داشته و اهرم‌های خاص خود را هم دارد. من فکر

نمی‌کنم ریاض این مسأله را نداند و آن را قبول نداشته باشد و آن را از همان مدت‌ها قبل پذیرفته بود. از طرفی شرایط امروز هم مانند دیروز نیست و عربستان دیگر نمی‌تواند ایران را از صحنه معادلات منطقه‌ای حذف کند.

- لبنان برای خروج از بحران نیازمند حمایت همه کشورهای منطقه است.
- همه مشکلات ریاض و بیروت با سفر عون قابل حل شدن نیست

تحرک کرده و علمی وزارت امور خارجه است و راهکارهایی در نظر گرفته‌شده.

در چنین فضایی از روابط ایران با آن منطقه جهت‌افقی‌تری روابط ایران با کشورهای امریکای لاتین با روی کار آمدن آقای ترامپ در میان موضوعات جدیدی در سال ۲۰۱۷ به وقوع پیوست. شعارهای ایشان و نگاه اقتصادی آقای ترامپ به مسائل سیاسی بسیار حائز اهمیت است و بنا توجه به جایگاه حضور تاریخی امریکا در منطقه امریکای لاتین و آشنایی آقای ترامپ با اقتصاد آن منطقه به عنوان یک بازرگان، مطمئناً ما شاهد سیاست‌های نوین امریکا در آن منطقه خواهیم بود و اینکه ایشان جهت‌اشراقیّت و تسلط بر اقتصاد آن منطقه و صادرات کالاهای امریکایی به آن کشورها و حذف نفوذ چین در آن منطقه اقدام خواهد کرد. در روابط با ایران در صورت به نتیجه نرسیدن مذاکرات سیاسی و امنی ایران با امریکا مطمئناً دولت امریکا جهت فشار به ایران و ایجاد تحریم‌های جدید ملموس و غیرملموس جهت کاهش روابط با کشورهای امریکای لاتین اقدام خواهد کرد و سایر تغییرات سیاسی در کشورهای آن منطقه را به نفع احزاب طرفدار امریکا سوق خواهد داد. به همین جهت سال ۲۰۱۷ سال پرچالشی جهت حضور در آن منطقه برای ایران خواهد بود لذا برای عبور از این موانع و امکان حضور بلندمدت در آن منطقه با تکیه بر سیاست اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل باید دستگانه‌های فعال در آن منطقه وظیفه خطیری را ایفا کنند و مسوولان وزارت خارجه و سیاست‌های ایران جهت ارتاق بازرگانی ایران باید طرح‌های علمی و قابل اجرا جهت حضور صادرکنندگان ایران به آن کشور اراهه کنند و از یونموالی کردن کنده‌های ایرانی تا یک کشور خاص خودداری کنند چراکه هرگونه سلب رقابت در تجارت با این منطقه صدمات جبران‌ناپذیری به کشور و تجار و بازرگانان بخش خصوصی وارد خواهد کرد و جهت گذر از این موانع نیاز به همکاری بخش خصوصی و دولتی داشته باشیم است.

۲۰۱۷، سال پرچالشی برای حضور ایران در امریکای لاتین است

توسعه روابط با کشورهای امریکای لاتین در حال حاضر به‌شدت در حال انجام است. افتتاح مجدد سفارتخانه‌های شیلی و کلمبیا در ۲۰۱۶ در تهران مرکز تجاری و اعزام رایش‌های اقتصادی از سوی دیگر تغییر و تحولات سریع سیاسی در کشورهای امریکای لاتین در حال وقوع است. تغییرات سیاسی در احزاب حاکم و روابط آن کشورهای با امریکا بسیار مهم است. شروع روابط امریکا با کوبا بعد از نیم‌قرن تحول بزرگی بوده است که در واقع دیمونیوی خداحافظی احزاب چپ و سوسیالیسم در منطقه را به حرکت درآورد. تغییرات حزبی در برزیل، ونزوئلا و آرژانتین که از کشورهای مهم و تاثیرگذار منطقه هستند نشانگر تحولات عمیق سیاسی در آینده نزدیک در آن کشورها است. حضور ایران در امریکای لاتین که به عنوان حیاط خلوت ایالات متحده امریکا است که بسیار حائز اهمیت است چرا که حضور ایران در آن منطقه با واکنش مقامات امریکایی و احزاب مرتبط با آنها بوده است. ایران جهت حضور سیاسی و اقتصادی در امریکای لاتین گام‌های مهمی برداشته است و این اقدام با واکنش امریکایی‌ها روبه‌رو بوده است چراکه بخش‌های وزارت خارجه امریکا در سال ۲۰۱۶ اعلام کرده است ما بر حضور ایران در کشورهای امریکای لاتین نظارت داریم و این اهمیت این حضور را نشان می‌دهد. از سوی دیگر تغییرات سیاسی در احزاب حاکم در کشورهای امریکای لاتین که به نفع سیاست‌های امریکای در منطقه است جانش آن است در مسیر توسعه روابط کشور با آن منطقه. از نظر سیاست‌های داخلی مناسفانه یک ضعف سیستمی و مدیریتی نسبت به تجارت بین‌الملل در امریکا در لاتین در کشور وجود دارد. برای حضور تجار و صادرکنندگان خدمات فنی- مهندسی و کالا با امریکای لاتین نیازمند کمک‌های دولت و ایجاد بسترهای لازم هستیم که در صورت عدم تأمین این نیازها و بسترها امکان حضور بلندمدت در تجارت با آن کشورها امکان پذیر نیست.

امریکار روابط خود را با ایران قطع کردند اما بعد از گذشت مدتی هر دو کشور مناسبات سیاسی و اقتصادی خود را با ایران از سرگرفتند. در حال حاضر ایران با اکثر کشورهای مهم امریکای لاتین از روابط دیپلماتیک برخوردار است. با این حال، هشت سال جنگ تحمیلی و بحران‌های منطقه‌ای در خاورمیانه موجب شده است تا سیاست‌های ایران در توسعه مناسبات با امریکای لاتین که در دوره گذشته شروع شده بود تا حدودی کاهش یابد و ایران بیشتر مواد اولیه و محصولات کشاورزی را از برخی کشورهای تولیدکننده آن منطقه مثل برزیل، آرژانتین و آروگوئه وارد کند.

با توجه به اینکه در جهان معاصر، سیاست کشورها براساس منافع اقتصادی بنیان نهاده شده است و فعالیت‌های سیاسی نیز با هدف سود اقتصادی امکان رشد پیدا می‌کند، با رشد اقتصاد کشور و صادرات کالاهای ایرانی به جهت رقابت با کشورهای رقیب، ایران نیز به دنبال بازارهای صادراتی در جهان شده است. در این رقابت به دست آوردن بازارهای مصرف برای کالاهای تولیدی و تأمین مناسب مواد اولیه و وارداتی از اصول مهم توسعه سیاسی و اقتصادی بوده است. به همین جهت شاهد حضور مسوولان و دستگانه دیپلماتی کشور در توسعه مناسبات کشور با امریکای لاتین بوده‌ایم. سفر سیاسی- اقتصادی آقای دکتر تخت‌رواچی، معاون وزیر امور خارجه به کشورهای مکزیک، کلمبیا و اکوادور در آذرماه ۱۳۹۴ و همچنین سفر وزیر امور خارجه جناب آقای دکتر طرفی به شش کشور امریکای لاتین در سال ۱۳۹۵ به همراه هیات اقتصادی و عقد تفاهنامه‌های صنعتی، بانکی و کشاورزی در این سفر، عمده‌اقدامات دولت در سه سال گذشته بوده است. در واقع اهمیت منطقه امریکای لاتین به عنوان یک هدف سیاسی و یک بازار اقتصادی برای مسوولان و صاحبان صنایع آشکار شده است. به همین جهت برای حضور در بازار ۶۵۰ میلیون تن این منطقه نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت هستیم.

میر قاسم مومنی

کارشناس مسائل امریکای لاتین

- منطقه امریکای لاتین به مناطقی از قاره امریکا اطلاق می‌شود که در آن کشورهایی با مردمان اسپانیایی و پرتغالی‌زبان زندگی می‌کنند. این منطقه متشکل از حدود ۲۲ کشور و در نیمکره غربی و شرقی و جمعیتی بالغ بر ۶۵۰ میلیون نفر در آن زندگی می‌کنند. بزرگ‌ترین کشور امریکای لاتین، برزیل است که حدود ۲۰۱۶ از نظر تولید ناخالصی، حدود ۸/۸ تریلیون دلار بوده و به عنوان قطب بزرگ اقتصادی جهان محسوب می‌شود. تاریخچه روابط امریکای لاتین و ایران از سال ۱۹۰۲ آغاز شد. در این سال بود که سفر اسحاق خان مخفم‌الدوله، وزیر مختار ایران در واشنگتن، به امریکای جنوبی صورت گرفت و عهدنامه‌های سمودت و بازرگانی با کشورهای مکزیک، برزیل، آرژانتین، آروگوئه و شیلی به امضا رسید. در زمان در راستای همکاری جهت تحکیم مواضع در مقابل اتحاد جماهیر شوروی و کمونیست‌ستیزی معطوف شده بود. در بعد اقتصادی نیز در آمده‌های زیاد نفی ایران مورد توجه کشورهای امریکای لاتین قرار داشت و در این چارچوب ایران به تشویق امریکار در برخی از کشورهای این منطقه سرمایه‌گذاری کرد.
- پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ و بحران روابط تهران و واشنگتن، کشورهای مکزیک و شیلی به تبعیت از

در صورت به نتیجه نرسیدن مذاکرات سیاسی و امنی ایران با امریکامطمئناً دولت امریکا جهت فشار به ایران و ایجاد تحریم‌های جدید ملموس و غیرملموس جهت کاهش روابط با کشورهای امریکای لاتین اقدام خواهد کرد